

lem for Odense Amts Adbalgfreds, haaber jeg ved disse mine Bemærkninger at have flaret Begreberne i saa Henseende. Jeg tror for øvrigt ikke, at noget Medlem her i Tinget har kunnet faa Indtryk af, at jeg ikke har næret fuldt saa varmt et Ønske som nogen her i Salen om at der maatte kunne komme noget ud af denne Sag, og det har været min alvorlige Bestræbelse paa ethvert Punkt at mægle mellem de forskellige Standpunkter. Det har jeg gjort hidtil, og det er mit Ønske fremdeles at stille mig paa samme Maade.

M. Klausen: Der er vel næppe noget Lovforslag, hvorpaa der er sat et saa stort Arbejde ind i denne Samling som Skolelovsforslaget, og hvis derfor Tinget skulde stilles ad uden at faa et Resultat af alt det Arbejde, som det har sat ind paa denne Reform, vilde det være overordentlig trist for Rigsdagens Medlemmer at komme hjem til deres Vælgere med saa slet et Udbytte i den Henseende. Naar der derfor er opstillet denne Ændring til Forslaget, saa betragter jeg det for mit Vedkommende som et Tilbud, der gøres, til videre Forhandling lige over for Regeringen og Landstinget. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at jeg for mit Vedkommende har paa alle Lovforslagets Stadier bekæmpet de flydende Skolepenge. Jeg kan selvfølgelig derfor kun glæde mig over, at dette Ændringsforslag er stillet, hvorved Brodden bliver tagen af de saakaldte flydende Skolepenge, saaledes at de ikke længere blive en saa afgjort Uretfærdighed mod Lærerstanden, som Tilfældet var ved Lovforslagets tidligere Affattelse. Naar der ikke er foreslaaet andre Ændringer end paa dette Omraade, ligger det vel nærmest i, at der har været en saa overordentlig kort Tid til at optage en indgaaende Drøftelse af Lovforslaget, men jeg vil for mit og mit Partis Vedkommende udtale, at vi ere villige til yderligere at ville forhandle denne Sag, og hvis det alligevel skulde ende med, at vi intet Resultat faa ud af det, vil jeg for mit Vedkommende paastaa, at Skulden saa ikke ligger hos Folketinget, men hos Regeringen og Landstinget. Derfor vil jeg altsaa tillade mig at anbefale det Ændringsforslag, Udvalget har stillet. I det Folketinget vedtager det, betyder det for mit og mit Partis Vedkommende, at vi ere villige til yderligere at forhandle Sagen i et eventuelt Fællesudvalg, og derigennem at se at komme til et Resultat. Hvis nemlig Forhandlingerne i Aar skulde bryde, kende vi jo fra tidligere Tiders Erfaringer, at hver Gang der har været et Forslag om en Skolelov fremme, og dette Forslag er strandet,

er der hængaet en meget lang Aarrække, i Almindelighed en halv Snes Aar, indet Sagen er tagen op paa ny, og jeg tror, at det vilde være overordentlig uheldigt, om det samme skulde ske igen, om Sagen atter skulde skydes ud i en uvis Fremtid. Der er næret store Forventninger lige over for denne Lov, navnlig fra Lærernes og Skolens Venners Side, og jeg tror, at det vilde være en uhyre stor Skuffelse, inden for Lærerststanden, om Sagen skulde ende aldeles resultatløst. Jeg vil tillade mig paa det varmeste at anbefale denne Ordning, og at der stemmes for den med det Formaal for Dje at tillendegive, at Folketinget er villigt til at forhandle videre og se at faa et endeligt Resultat ud af Forslaget.

H. Clausen: Jeg er ikke saa heldig at være enig med Flertallet, og jeg beklager særdeles meget, at de Medlemmer, jeg til daglig Brug nærmest har staaet sammen med, ere gaaede med til at fravalde et Princip, som al Tid har været Flertallets gamle Princip. Det har nemlig altid været Flertallets Princip her, at den flydende Løn skulde være en gavnlig Naavirkning til en Kappelstrid mellem Kommuneskolen og Fri-skolen om en bedre Undervisning i det hele taget, men dette Princip har man efter min Mening fuldstændig fraveget i det Forslag, der her er stillet. Jeg var ikke meget begejstret for Forslaget, som det gik her fra Folketinget efter 3dje Behandling. — De 170,000 Kroner til Kjøbenhavns Kommune, som ville komme til at gaa igen Aar efter Aar, trykkede mig noget — men jeg vilde selvfølgelig ikke paa det Stadium rejse nogen Opposition derimod. Jeg havde hellere set Forslaget indskrænket til et blot og bart Lønningsforslag i Stedet for at knytte et organisatorisk Forslag dertil, et Forslag, som koster uhyre mange Penge og vil blive trykkende for Skatteyderne. Det, at Statskassen udreder en vis Andel, stikker nemlig ikke Blaar i Øjnene paa mig; det er jo i Virkeligheden kun et Stufespørgsmaal, og det gaar ud over Skatteyderne, af hvilken Skuffe Pengene end blive tagne, det bliver tilsidst for dem et og det samme. Jeg er altsaa kun modvillig gaaet med til at sende Lovforslaget over i det andet Ting, men nu staar det saaledes, at som Flertallets Indstilling foreligger, vil den, naar den bliver vedtaget, yderligere i høj Grad forøge Udgifterne ved Lovens Gennemførelse. Jeg er meget betænkelig ved at lægge flere Byrder paa Skatteyderne i disse trykkede Tider, og jeg kan derfor under disse Forhold ikke anbefale at følge Flertallet i dets Indstilling. Jeg